

ดี ออส&เดอะ โบตาน (special)

กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น เจียงหน

เนื้อหาในนิยายเรื่องนี้เป็นลิขสิทธิ์ของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว

สงวนลิขสิทธิ์ © 2562

~*~

พิสูจน์อักษร : กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

ออกแบบปก : กระรอกน้อย's mom

รูปเล่มอีบุ๊ก : กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

อีเมล : d_a_emon@yahoo.com

ดี ออส

คำ 'รัก' ที่ไม่เคยพูดออกไป

ลิปสีกุมภาพันธุ์

ออสเดินไปเดินมาในห้องของตนเอง

เขามีความทุกข์

ใช่ ๆ มีความทุกข์...

ต้นเหตุแห่งความทุกข์ของเขาเกิดจากการที่เห็นภาพของ
เกรซ แฟนหนุ่มซึ่งใส่ผ้ากันเปื้อนช่วยมารดาของเขาทำครัว

ออสคิดว่าตนเองช่างโรคจิตเข้าไปทุกวัน เขาและเกรซ
ไปมหาวิทยาลัยด้วยกันในตอนเช้าและกลับมาที่บ้านอีกครั้งใน
ตอนเย็น

สุดท้ายเลิกล้มแผนความคิดที่ว่า จะสอบเอนท์เลือกมหา
ลัยแถวภาคใต้ที่ใกล้ ๆ (แม้เกรซจะเคยบอกทิปไปว่าอย่างนั้นแล้ว
ก็ตาม) เพราะหากทำเช่นนั้นก็ต้องอยู่หอพัก ไม่ได้กลับบ้านมา
ช่วยดูแลกิจการโฮมสเตย์ของเจ้บูม ผู้เป็นมารดา ทั้งสองจึงเลือก
เรียนในมหาวิทยาลัยตลาดวิชาซึ่งมีวิทยาเขตอยู่ที่จังหวัดพังงา
แทน

แถมพ่อแม่ของออสก็ต้องการให้ลูกชายอยู่ใกล้ ๆ หูใกล้ ๆ
ๆ ตาด้วย พวกเขาพี่น้องจึงเรียนอยู่ที่เดียวกันทั้งหมด ทุกคนตั้งใจ

เรียนและช่วยกันติวหนังสือ ขนาดตัวเกรซเองยังออกปากว่า “อยู่แบบนี้มีความสุขกว่าตอนเรียนในมหา'ลัยปีดชะอีก”

ตารางเวลาของพี่น้องครอบครัวนี้ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง พวกเขาไม่ต้องเสียเวลาไปกับเรื่องไร้สาระที่ไม่ได้พัฒนา รอยหยักในสมองเช่นการประชุมเชียร์--ว่าก ระบบไซตัส หรืออะไร เทือกนั้น

บางคนก็ต้องการเพียงแค่มารเรียนแล้วกลับ ไม่ได้อยาก เข้าสังคม ถึงจะบอกแกมหมู่ว่าเพื่อการออกไปทำงานในอนาคต ต้องเจออะไรอีกมาก แต่ก็นะ... คนเราไม่เหมือนกัน...

เกรซไม่นึกอยากกลับกรุงเทพอีกเลยถ้าไม่จำเป็น เขา อยากรใช้เวลาทุกคืนวันกับออส แอม ฟีจีน

เกรซเข้ามาอยู่ด้วยกันกับออสหลังจากบ้านของออสต่อ เต็มเสร็จ โดยมีห้องด้านล่างที่พ่อแม่ของแฟนใจดีจัดไว้ให้หากแต่ ก็ไม่ค่อยได้ไปนอนหรอก ...เพราะออสบอกให้มานอนด้วยกันที่ ห้องของฝ่ายนั้นมากกว่า

พ่อแม่ของเขา คุณท่านและคุณนายยังคงอยู่ที่กรุงเทพ พวกเขาฝากเงินเข้าบัญชีให้ตลอด เขาคดเอทีเอ็มไปใช้ได้ทราบที่ ต้องการ

เกรซชอบออกไปนั่งเล่นริมหาดกับออส

เหม่อมองออกไปยังท้องฟ้ากว้างไกล ดู--สังเกตเห็นพวก
นักท่องเที่ยวนักที่มากับคณะทัวร์

ออสชอบที่พวกที่ท่าทางรวย ๆ แล้วมากับเรือใหญ่ ๆ ว่า
“เหมือนเกรซเลย”

ไม่เหมือนจินกับแอม พวกพี่สาวชอบเข้าไปชอปปิงกับ
เพื่อนในเมืองโดยเฉพาะแอม สาวติดเที่ยว แต่ก็กลับมาก่อนพระ
อาทิตย์ตกดินเสมอ เฮียนิวกับเจ็บบี้จึงไม่ได้ทำอะไร

จินชอบใช้เวลาว่างในการดูซีรีส์เกาหลี หรือไม่กี่ดูคอน
อะไรแบบที่พวกตั้งชอบทำ บางครั้งออสก็ได้ยินพวกพี่สาวคุยกัน
เรื่อง ‘โอบป่า-ออนนี่’

กลับมาถึงปัจจุบันที่ออสรู้สึกว่ามันเกิดความทุกข์
...เขา ทุกข์ จริง ๆ นะเพราะเกรซนะมองเท่าไรก็ เอ็กซ์
จริง ๆ

ใครจะว่ายังไงเขาไม่รู้แหละ แต่ในสายตาของเขาคุณชาย
ชาวกรุงตัวเล็กบางคนนี่ช่างเซ็กซี่ขี้ใจ

ออสชอบเล่นผมหยักศกยาว ๆ ของเกรซ

ผมของฝ่ายนั้นเป็นลอนสวย แอมยังนุ่มหอม

พอจบชั้น ม. ปลาย มาได้เขาเลยเอาบ้างก็ไว้ผมยาวชะ
เลย ความยาวเลยบำานิด ๆ แต่ผมของออสเป็นผมตรงธรรมดา
เขาไว้แฉกกลางเหมือนเกรซแต่สภาพมันดันออกมาเหมือนบ๊อบ

ดิ ออส&เดอะ โบทาน (Special) | กระจอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

มากกว่าเพราะตรงแต่ขนาดนั้น แต่ไม่เป็นไรเพราะเกรซบอก
เขาหล่อที่สุดในสามโลก

หน้าของเขาเป็นผู้ชายมาก ถึงไว้ผมยาวยังไงก็ *ผู้ชาย*
ไม่เหมือนเกรซที่คิ้วเข้มแต่หน้าน่ารักหวาน ๆ ...หรือ
แม้กระทั่ง *ไอ้หมอทิป!*

‘...พูดถึงมันแล้วไม่รู้มันเป็นไง แต่ก็ช่างเถอะเพราะไม่ใช่
เรื่องของเขา’

ออสสะบัดหัวพริ้ว

แก๊ว๊ก

เขาตกใจเมื่อเสียงลูกบิดดัง เกรซนั่นเอง

“ตกใจหมด”

ออสผู้เฉื่อยชาพูด

“คิดอะไรกุศลอยู่ละสิ”

เกรซแซว เดินถือซามใส่ขนมที่ช่วยกันทำกับเจ้ปู้มมาให้

“เห็นกินข้าวเสร็จก็รีบขึ้นมานั่งห้องเลย เป็นอะไรไหม”

ร่างเล็กมานั่งเอามืออังหน้าผากอย่างเป็นห่วง

“เปล่า ไม่ได้ป่วยแบบนั้น”

ออสว่า

“แล้วป่วยแบบไหน”

สายตาสีน้ำตาลเข้มมองแป๋ว ออสนี่ก็ใจสั้นระรัวเมื่อมอง
ใบหน้าของแฟนใกล้ ๆ

‘ก็เกรซยังใส่ผ้ากันเปื้อนอยู่อีกอ้อ !’

ดูยังไงเขาก็ไม่หาย *หมกมุ่น* จากเรื่องนี้สักที คงเพราะ
ช่วยมารดาของเขาทำขนมกันต่อแน่ ๆ

เกรซหยิกจมูกของออสอย่างมันเขี้ยว จับผมสีเข้มซึ่งทิ้ง
ตัวพลิวไหวลงกับป่าแข็งแกร่งเล่น

“...เซ็ทซีจ้ง”

ออสพึมพำ

เกรซถาม

“อะไร”

“ใส่ผ้ากันเปื้อนคือเอ็กซ์มากบอกตรง”

หน้าของคนฟังแดงกำ ตาออสนี่เป็นคนพูดอะไรตรง ๆ ซื่อ
ๆ จนออกแนวปากพล่อยชะมั้ง แต่เมื่อเขามองแววตาสีน้ำตาล
อ่อนนโสีที่ออสนั่นแล้วก็โกรธไม่ลง เลยได้แต่ปล่อยเลยตามเลย

“ถามจริงมีอะไรกับผ้ากันเปื้อนปะเนี่ย”

เกรซทำปากจู้ ออสส่ายศีรษะแรง ๆ

“เปล่า ก็แค่ตอนดูในหนังเอวี พวกน้องอ้อยน้องอะไรเงี้ย
ใส่ผ้ากันเปื้อนแล้วแบบเอ็กซ์ดี”

“...เหวอ”

เกรงพูดเสียงยานคาง ก่อนจะถูกขึ้นไปปิดประตูให้สนิท
พลางกอดล็อก

ร่างเล็กพิงหลังเข้ากับบานประตูไม้ครู่หนึ่ง จากนั้นจึงเดิน
เข้ามาหยุดอยู่ตรงหน้าออส

“อ...อะไรหรอ”

ออสชักเริ่มใจคอไม่ดี อวัยวะในชายโครงชักเต้นกระเดิง
กระดอน

“ถ้างั้นก็ถอดเสื้อผ้าออกเหลือแต่ผ้ากันเปื้อนจะดีไหมนะ”